

Stobaeus-3

Sch. Stob. ed. Heeren, Göttinga 1801

Stobaeus

3

Heeren 1801. PDF

DCE: Stob. Sch.

Göttingen 1801

INSTITUTUM	IA
CLAS:	10
COLOC:	STOBÆUS/3

IOANNIS STOBAEI ECLOGARUM PHYSICARUM
 ET ETHICARUM LIBRI DVO
 PARS ALTERA. Ed. Heeren
 ADNOTATA

AD
 IOANNIS STOBAEI
 ECLOGAS PHYSICAS ET ETHICAS

CODICI FARNESINO, A.

IN BIBLIOTHECA AD CAPELLAM REGIAM NEAPOLI
 MARGINE ADSCRIPTA. *)

I. Ad locum Iarablii è ecc. schol. Aristotelis p. 186.

Ὅτις ἐστὶ σχεδὸν ἀφαιρούμεν ἄλλοτερος, καὶ ἡ
 ἀποκρίνη, καὶ τὰ σώματα ἐγγύς, καὶ τὰ ποιεῖ θεοῦ
 εἰς τὴν φύσιν, καὶ τὴν ἐπιπέδον, ἐστὶ ἡ κινῶσα
 ἰσχυρὴ καὶ ἐπιπέδον, καὶ εὐθὺς ἐρημίας
 τοῦ σώματος, καὶ τὸ ἐγγύς, οἷον τὰ σοφιστῶν
 καὶ τοῦ ἐπιπέδου ἀποκρίμενα, καὶ ὑπὸ θεοῦ τὴν κί-
 νησιν ἔχει, καὶ τὴν ἡσυχίαν, ἀλλὰ προσεχῶς ὑπὸ
 φύσεως κινῶται. Πολλὰ μὲν γὰρ εἰσι τὰ κινῶντα
 τὰ σώματα. Πρῶτον ὁ λόγος, εἶτα ὁ νοῦς, καὶ εἶ-
 τα ἡ ψυχὴ. Ἄλλαι καὶ τελευταῖον ἡ φύσις, ἥτις
 εἶναι

*) Cf. de his scholiis quae in Notitia codd. Msscriptum. Ioan. Stob. p. XXXVII monuimus.

a) Verba τὴν φύσιν delenda videntur.

STOBÆUS
 SCHOLIA ED. HEEREN

ἐργασίᾳ ἐστὶν ἡ ἐν τῇ βίᾳ ἐπιτελούμενη
 ἔργα κινεῖ καὶ ἡ ἀκίνητος καὶ ἡ κίνητος ἐστὶν ἡ
 κίνητος καὶ ἐστὶν ἡ ἀκίνητος καὶ ἡ κίνητος
 καὶ ἡ ἀκίνητος ἐστὶν ἡ κίνητος καὶ ἡ ἀκίνητος

II. Ad extirpationem ... fententiarum p. 202.

Τὴν τύχην ἐπὶ τῷ νόμῳ τινος, οἱ ἀνεπίστα-
 ῖτοι Φίλοσοφοὶ ἐπέθεντο τῶν ἀλόγων ἐν τῇ φύ-
 σι b), καὶ τὰ ἐξ ὧν ἡ φύσις, μὴδε εἰ μὴν, τὴν
 ἡ παρεκκολλημένην ἀκίνητον ἐξ ἀόριστον ἐν τῷ κινή-
 τῳ καί τῳ ἵκετο τινος γνωμένων d) ἀκίνητο.
 ἴον, προεδήλωθη τὸ ἐν τῇ φύσιν ἀκίνητος ἀ-
 κίνητος ἐν προαίρεσιν καὶ ἐπὶ τῷ νόμῳ τινος
 ἀκίνητος, ταυτέστι τῶν ἀκίνητων ἀκίνητος ἀ-
 κίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος
 ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος
 ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος ἀκίνητος

III. Ad I. Chrysostomi p. 260.

Περὶ εὐφροσύνης καὶ χαρῆς.
 Τῶν αὐτῶν τὰ μέν καὶ τὴν αὐτίαν ἰσχυρῶς ἐπὶ
 αὐτῶν ἐχέει αἰώνιον, οἷον οὐκ ἐστὶν τούτου γὰρ ἡ αὐτίαν
 ἀκί-

- b) ἀλόγων τι τῇ φύσει, respiciunt pro alioquin τινος φασί;
- e) αὐτήν edidi pro ταύτης.
- d) γνωμένων respiciunt pro γνωμένων.
- e) Num aπὸ χειρὸς τοῦ κρατούντος?
- f) διασωθεῖν edidi pro διαλάσειν.

ἀκίνητος, καὶ ἡ ἐνέργεια ἀμετάβητος. Ὁ μὲν γὰρ γ) ἔχει ἐν ἑαυτῷ πάντα. Τὸ σῶμα δὲ καὶ τὴν οὐσίαν ἐν χρόνῳ ἐστὶ καὶ τὴν ἐνέργειαν, οἷον τὸ ἡμέτερον σῶμα, καὶ τὴν οὐσίαν ἐν χρόνῳ ἔχει, κατὰ μικρὸν γὰρ αὐξάνεται, καὶ τὴν ἐνέργειαν, οὐ γὰρ ὁμοῦ ἐνεργεῖ πάντα ἢ δὲ ψυχὴ κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν αἰώνιος ἐστὶ, οὐδὲ γὰρ κατὰ μικρὸν αὐξηθεῖσά ἐγένετο ψυχὴ, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς τελεία ἐγένετο· κατὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν χρόνου μετέχει, οὐ γὰρ ὁμοῦ πάντα ἔχει τὰ νοήματα ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μὲν μεταβῆναι δεῖ εἰς ἕτερον. Καὶ ὁ οὐρανὸς τοιοῦτός ἐστιν· αἰώνιος μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν, κατὰ δὲ τὴν κίνησιν καὶ αὐτὸς ὑπὸ χρόνου κείμενος.

IV. Ad I. Hermetis p. 316.

Εἰ κακὸν ἡ ὕλη;

Πλάτων ὁ Φιλόσοφος ἐν μὲν τῷ Τιμαίῳ μητέρας καὶ τιθῆνῆν τῆς γῆς καὶ γενέσεος, καὶ συναίτιαν τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας αὐτὴν ἀποφαίνεται. Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἐλεάτου ξένου λόγοις αἰτίαν αὐτὴν λέγει τῆς τοῦ παντός εὐταξίας. Ἐν δὲ τῷ διαλόγῳ τῷ καλουμένῳ Φιλόβου, ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ταύτην παράγων ἐνθεον αὐτὴν καὶ ἀγαθὴν διὰ τὴν ἀπὸ θεοῦ γένεσιν ἀποφαίνεται. Περικλῆς δὲ ὁ Φιλόσοφος οὔτε ἀγαθὴν αὐτὴν οἶεται οὔτε κακὴν. Τὸ μὲν γὰρ ἔσχατον τῶν ὄντων καὶ πόρρω τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἀγαθὸν λέγει, καὶ δὴ αἰτίαν δημιουργικὴν τοῦ ἀγαθοῦ τιθεὶς ἀναγκαίαν ἐπονομάζει. Τὸ γὰρ ἐνδεὲς αὐτὴν ἢ) τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιτελεῖν λέγει πρὸς τὴν τῶν αἰσθητῶν δημιουργίαν, ὅπερ ἀναγκαίον ἐστὶ.

V.

g) Supplendum videtur νοῦς.

b) αὐτὴν τοῦ ἀγαθοῦ rescripsi pro αὐτῆς τῆς ἀγαθῆς.

V. Ad p. 342.

Εἰ ἐν τόπῳ τὸ ἀσώματον;

Ἐναντία εἰσὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ ἀσώματον, εἰ οὖν
σῶμα ἐν τόπῳ τὸ ἀσώματον οὐκ ἐν τόπῳ, εἰ δὲ
ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ,
εἰ τῷ σώματι ἐναντίῳ ὄντι τῷ ἀσώματι 1) ἐπι-
τὸ ἐν τόπῳ εἶναι, ἀκολουθεῖ πάντως τῷ ἀσώ-
ματι τὸ μὴ ἐν τόπῳ εἶναι. Τὰ γὰρ κύρια σώμα-
κρείττονα πάντως εἰσὶ τόπου, εἰ τοπικῶς οὐκ παρ-
εἰσὶ τοῖς σώμασι. Τῇ δὲ σχέσει παρεῖσιν αὐτοῖς,
τι 2) λέγει ἡ ψυχὴ καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν
τῷ σώματι εἰ μὲν καθαρῶς 3) ἀπαλλαγῇ καὶ ἀπα-
ρτίστῳ, οὐκ ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ σῶμα, ὁ ἀπολέλει-
πτος, εἰ δ' ἐμπραδῶς ἀγαπᾷ αὐτὸ καὶ διαλυθὲν, καὶ
ἐγγάπη σχέσιν ἔσθι πρὸς αὐτὸ, καὶ ὑποσάσει μὲν
τὴν οὐσίαν οὐ παρεῖσι τὸ ἀσώματον τῷ ἀσώματι,
καὶ δὲ εἰς αὐτὸ ὅταν βούληται.

VI. Ad excerptas philosophorum sententias p. 634.

Τὸ θαλάττιον ὕδωρ οὐ τρέφει τὰ δένδρα, διότι
ἐνδύεται ταῖς ρίζαις αὐτῶν, οὐδὲ ἀναφέρεται τα-
ραχῆς εἰς τὸ τέλος ἔχειν 4) καὶ τοὺς ἀκρεμῶνας, διὰ
παχὺ εἶναι. Καὶ ὅτι ἐμβριδὲς ἐστὶ καὶ γεῶδες,
ὅτι δὲ ἀποδείκνυται ἀπὸ τοῦ μᾶλλον ἀνεχεῖν καὶ
εὐρεῖν τὰ πλωῖα, καὶ τοὺς κωλυμβοῦντας. Καὶ
ἐξηρανθὲν ἐστὶ τοῦτο τὸ ὕδωρ. Δεῖ δὲ τοῖς δέν-
δρον οὐ ξηρότητος ἀλλὰ μᾶλλον ὑγρότητος. Ὅτι
δὲ

1) τῷ ἀσώματι rescripti pro τὸ ἀσώματον.

2) Num: τίς λέγει? Ἡ δὲ ψυχὴ &c.?

3) καθαρῶς edidi pro καθαρός.

4) In verbis εἰς τὸ τέλος ἔχειν corruptelam latere cer-
tum est. Num εἰς τὸ τέλος ἔσχατον?

δὲ ξηραίνει τὸ θαλάττιον ὕδωρ. Φανερόν καθέστηκεν ἀπὸ τοῦ βοηθεῖν πρὸς τὰς σήψεις, ἐξικμάζον η) ταύτας καὶ ἀναξηραίνον. Καὶ τὰ σώματα δὲ τῶν λουσαμένων ἐν θαλάττῃ ξηραίν ἴσχει καὶ τραχείαν τὴν ἐπιφάνειαν ἐπεὶ ο) καὶ ἄλλην αἰτίαν, ἃσι πολλῆς ἢ θαλάττα μετέχει τῆς λιπαρότητος, τὸ δὲ λιπαρὸν ἐμπίπτει τοῖς πόροις τῶν δένδρων οὐκ ἐπὶ ταῦτα καρπογονεῖν.

Διὰ τί ρ) ὑπὸ τῶν ὑετίων ὑδάτων μᾶλλον ἢ τῶν ἐπιβρυτῶν τὰ δένδρα καὶ τὰ σπέρματα πέφυκε τρέφεσθαι; Διότι τῇ πληγῇ διεσῶσι τὴν γῆν, καὶ πόρους ποιοῦσι, καὶ διαδύονται η) εἰς τὰς ῥίζας; Ἡ, ὅπερ ἀληθέστερον, ὅτι πρόσφατόν ἐστι καὶ νέον ὕδωρ τὸ ὑόμενον, ἕωλον δὲ καὶ παλαιὸν τὸ λιμναῖον; ἢ ὅτι τὸ ἀερώδες ὕδωρ πνεύματι μεμιγμένον ὁδηγεῖται καὶ ἀναπέμπεται ταχέως εἰς τὸ φυτὸν ὑπὸ λεπτότητος, διὸ καὶ πομφόλυγας ποιεῖ διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἀνάμιξιν ἢ ὅτι τὸ ὄμβριον ὕδωρ γενόμενον ἐν ἀέρι καὶ πνεύματι καθαρὸν καὶ ἀμιγές καθέσει, τὰ δὲ πηγαιῖα καὶ τῇ γονῇ τοῦ τόπου δι' ἐνὸς ς) ἐξεισί πολλῆς ἀναπέμπεται πύτητος. Προσθεῖς καὶ ἄλλην αἰτίαν, εὐσηπτόν ἐστι τὸ ὑετίον ὕδωρ καὶ διὰ τοῦτο εὐπιπτόν. Πᾶν δὲ ὕδωρ τὸ οὕτως ἔχον τρέφει τὸ ὑποκείμενον.

VII.

- η) ἐξικμάζον rescripti pro ἐξικμάζον.
- ο) Num pro ἐπεὶ legendum ἐπιφέρει, nempe ὁ Φίλοσοφος?
- ρ) Sequuntur iam problemata nonnulla physica, ad modum Aristotelicorum, additis responsis.
- ς) διαδύονται rescripti pro διαδύοντας.
- ς) Sic in cod. Num δι' οὐ?

VII. Ad l. Aristoteli p. 634.

Διὰ τί μόνος ὁ στρατός ὁ Νεῖκος εὐφραδὸς οὐκ εὐφραδὸς; Διότι τῶν νεφελῶν ἀπὸ τῆς ἀνδροπίας περὶ τὸν ἑτήσιον ἀνέμων ἀρχὴ κρημνίσθαι ἐκινεῖται καὶ ἐπιπέσει χολημὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν πόρον πυροδότης ἀπασα ἐξικμάσθαι, καὶ τὸν αἵματος ἐπιγεννημένου καὶ καταφρομένου ὁ Νεῖκος ἡσ οὐκ εὐφραδὸς ἐξιστάμενος γεννηθῆ τὰς ἀρχαῖς, καὶ εἰσὸς αὐτῶν οὐκ ἀναδιδόσται, τῆς ἀρμίδος τὰς ἡσ ἐκτακείσθαι διὰ τρημότητα. Εἰ δὲ οὐκ ὁ Νεῖκος ἔχομενος ἀπὸ χύματος τρηκόμενος, ὡς τινες τῶν φιλοσοφῶν οἰοῦσθαι, αὐτῶν ἀν ἐκείσθαι δευτέρως ἀνεπέμψασθαι, ὅθεν οὐδ' ἀλλή τις αἰτία ἀλλήσθαι τῆς τοῦ στρατοῦ ἀναβόσθαι, καὶ τοῦ μη εὐφραδὸς ἐξ αὐτοῦ ἀναδιδόσθαι.

Περὶ τῆς ἐν Ευβοίᾳ παιδείας.

Τὸ Πένταγος τῶ Ἴωνον, ἐκ παλῆς ἐφυλακίας τῆ Ευβοίᾳ εἰνούμενον, καὶ κατὰ τὴν διασολίαν ἡσ εἰς Κρισσαίων κώπρον εἰσερχόμενον, ἐμιμίζεται πρὸς τὴν Ἀγυαίαν θάλασσαν, ἐπείνομενον f) ὑπὸ τοῦ Πελοποννησίου Ἰθμοῦ τῆς σφόδρα φορῶς ἀνακινεῖται προμῆδιὰ τῶν κρημνῶν, καὶ εὐφραδὸς ἐπιπλάσθαι τὴν ἀντίθετον προβόλῃ τοῦ αὐχένος ἀποκινεῖται. Καὶ u) τούτου δὲ παιδείας κατὰ τὸν ἡσ γενόμενος, καὶ περὶ τὸν ἀντιπρῶτον πρῶτον ἡσ τὰ π) τὸν ἄλλο κώπρον εἰσπόμενος, τοῦ ἐπιπλάσθαι οὗτος

- 1) ἀρμὶς relscripsi pro ἀρμίδος.
- 2) Excidisse videtur δέ.
- 3) Num: μή καί, ἀε εὐφραδὸς ἐπιπλάσθαι &c.?
- 4) ἀποκινεῖται ἡσ, καὶ, relscripsi pro ἀποκινεῖται ἡσ καὶ &c.
- 5) κατὰ edidi pro καί.

οντος ἐπὶ τῷ ἀνατρέχοντι πολλοῖς ἐπιπίπτουσι
βροχίον τε ἴσχει τὸ ὕδωρ καὶ ἰσχυρὸν φλεγμῶν
ἐκφέρει, πρὸς τῆς ἀντιτυπίας εἰς κλύδωνι κορυφῆ
ἴσον.

Διὰ τί τῶν ὄμβριων ὑδάτων ἐυαζδιερα τῶν
σπέρμασι τὸ μετὰ βροχῆς καὶ ἀστραπῆς; —
πνευματώδες η) διὰ τὴν τοῦ ἀέρος τραχύτητα ζ)
ἀνάμιξιν. Το δὲ πνεῦμα τὴν ὑγρότητα κινῶν μᾶλλον
ἀναπέμπει καὶ ἀναδίδωσιν. Ἡ ὅτι βροχῆς καὶ
ἀστραπῆς ποιεῖ τὸ θερμὸν ἐν τῷ ἀέρι πρὸς τὸ
ἰσχυρὸν μαχόμενον; διὸ καὶ χειμῶνος ἤκιστα βροχῆς
ἕαρος δὲ μάλιστα καὶ φθινοπέρου. ἢ δὲ ὑγρότης πίπτουσα α)
νοῦσιν καὶ ὀφελίμον. Ἡ μὲντοιγε ἕαριναι τῶν ὑδάτων
ἀναγκασιώτερά τοῖς σπέρμασι πρὸ τοῦ θέρου,
ὅθεν ὁ πλείστον ὑμῆνη τοῦ ἕαρος χώρα, καθάπερ ἡ
ἐν Σικελίᾳ, πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καρποὺς ἀναδίδωσι.

Διὰ τί τῆς θαλάττης καταγριζομένης β) ἔλαιον
γίνεται καταφάνειαι ἢ γ) γαλήνη; — Ὅτι τὴν θαλάτταν
γεωδὴ καὶ ἀνώμαλον αἴσαν ἔξωθεν διατηκόν, δ)
τὸ ἔλαιον τῇ πικρότητι αἴται ἀνατρέχουσαι
εἰς ἑαυτὴν καὶ συσελλομένης γίνονται πόροι τινὲς καὶ
κενοὶ διαλέμονται μεταξύ διαυγείας τοῖς σώμασι δι-
δόντες καὶ καταφάνειαις ἢ ε) τὸ πνεῦμα τὸ λήθη
τατα

- γ) πνευματώδες edidi pro πνευματώδει.
- ζ) τραχύτητα rescripti pro τραχύτητος.
- α) Num ἐπιπίπτουσα?
- β) καταγριζομένης edidi pro καταγρινομένης.
- γ) ἢ rescripti pro ἡ.
- δ) Corrupta haec, nec ea expedio.
- ε) Addendum videtur ὅτι.

τον ἀπολαύειν οὐ ποιεῖ πληρῆν οὐδὲ σάλον, ἢ
μακρότατον καὶ λιπαρότατον ἔν, ἐπιχειρομένων
βαλάντη, διασκήδησι τον ἐν αὐτῇ Σοφείου αἰετῶ
λαμπρότατον ἀπεργάζεται, γαλήνην δὲ ἐμποιεῖ
πλέον ἀκίδεν, καὶ οὐκ ἔαν ἀκίδεν f) αὐτὴν αἰετῶ
ἀρτεροδαί. Εἰσι καὶ ἀλλὰ αἰτῆαι, ἀλλ' αἰετῶ
ἡμῶν ἀκιδίβηται.

Μέγας χεῖμων καὶ μέγα θέρος γίνονται, ἡνικα
ἄντες οἱ πλανήται ἐν χειμῶνι Σοφείω γένωνται ἐν
ροχάῳ ἢ ἐν ἰχθύσι. Μέγας δὲ θέρος, ὅταν πᾶν
ἐν θέρῳ ἐν λέντι ἢ καρκινῶ, καὶ γὰρ ὁ ἥλιος
ποῦ ἐν λέντι μὲν γινόμενος ποιεῖ θέρος, ἐν αἰγί-
ῶτι δὲ χειμῶνα· ἐν δὲ ἑαυτῶς ἀνομαδίη δια-
εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φέρει τον ἥλιον, ἀπὸ γὰρ
τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ἀποκαθίσταται ὁ φασίη. Πάν-
τῳ μὲν ἡμῶν κατὰ νόσον ἰσχύνοσι αἱ πλανήται
ποιοῦσι μέγα θέρος, ἀφιστάμενοι δὲ ἐκ διαμέτρου ποιο-
εἰ μέγα χειμῶνα, καὶ ἐν μὲν τῷ μεγάλῳ χειμῶνι
κλιττοῦται ἢ ἡπειρος, ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ θέρει
εἰσῶται ἢ Σάλαττα.

Οὐ τὰ ῥόδα μόνον ἀλλὰ καὶ τὰ ἰα καὶ πᾶντα
καὶ ἔχει ἡδεῖαν ἀποφθεῖναι, ὅταν σείρῳ g) καὶ κρομ-
θία τοῦτοις παρὰφουτενται, εὐδαιμονία γίνονται,
καὶ πᾶν ὁ, τὶ ἀν δέμη καὶ δύσοσμον ἐν τοῦτοις ἡτῶ
ποῖς δειμυτῶσι των σπαργατων φουστῆας ἀπορῶν,
καὶ γίνονται τὸ κατὰ λημιπληροσμον εὐδαιμονίαν καὶ ὁσ-
κωνικώτατον. Καὶ τὸ πύργων δὲ ὑπὸ τῇ αὐτῇ φου-
νόμενον δειμυτῶσι αὐτου γίνονται, μετατιθεῖν εἰς
φουτον τὸ ἐκ τῆ αὐτῆ φερύσομον. Καὶ τῆς αὐτῆς
ἀγρίης,

Ultima haec, quae corrupta videntur, non intelligo.
Num forte εἰρηφον, ἀβυσθίμια?
F f

ἀγρίης, παραφυτευομένου σύκου, βελτίω τὰ σύκα γίνονται ὀκκῆς γὰρ ἐκάστω καὶ Φορᾶς πρὸς τὰ σύκα Φυλαὶ καὶ ὁμοία γενομένης, ὅσον ἐστὶ ἐν τῇ συκῇ τῇ γλυκείας δριμύ ἐἰς τὴν ἀγρίαν μεταβαίνει, καὶ ἀμικτὸν τὴν τοῦ σύκου Φυλάττει γλυκύτητα. Διὰ τί τὸ τοῦ ἀγρίου σὺς δάκρυον ἡδύ, τὸ δὲ τοῦ ἐλάφου ἀλμυρὸν; ταῦτο διὰ θερμότητος καὶ ψυχρότητος γίνεται. Ὁ μὲν γὰρ ἐλάφος ψυχρὸς, ὅθεν καὶ δειλὸς καὶ Φεύγων ἐστὶ, διώκων δὲ σὺδέποτε· ὁ δὲ χείρονος θερμὸς, ἔνθεν τὸ μὲν θερμὸν τῷ ὀφθαλμῷ ἢ τῶν σῶν ἐγκαθεύμενον πεττετὸν πατεῖ τὸ δάκρυον καὶ γλυκὺ ἀπεργάζεται, τὸ δὲ ψυχρὸν μεταβάλλειν τοῦτο τοῖς ἐλάφοις μὴ ἐξισχύον ἀλμυρὸν τοῦτο καὶ Φαῦλον ἔσθ'· οὐδὲν γὰρ τῶν πάντων ἀνάτιον, εἰ καὶ πολλὰ τὴν ἡμετέραν διαφεύγει κατὰ ληψιν, δεῖ δὲ τὰς ἀληθετέρας διώκειν τῶν αἰτιῶν, ἀλλὰ καὶ ταῖς πιθανωτέραις ἀρκεῖσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτο Πλάτων παρακελεύεται ἐν τῷ διαλόγῳ τῷ Φαιδρῷ, οὐ τὰ ἀνέλεκτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ δυσέλεκτα προσδεχόμενον.

VIII. Ad l. Plat. p. 812. fr. 9.

Πότερον ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς; Ἐπὶ ἰ) μὲν τοῦ φυσικοῦ θανάτου τὸ σῶμα λύεται ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ νοητοῦ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος. Ἡ μὲν γὰρ φύσις ἔδρασε τὸ σῶμα ἐν τῇ ψυχῇ, εἰ γὰρ μὴ κατέχητο τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς ψυχῆς, διαλύετ' αὖν, ὅθεν ἐν τῷ θανάτῳ λύεται τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἡ δὲ ψυχὴ ἔδρασε ἑαυτὴν ἐν κ) τῷ σώματι διὰ τοῦ πάθους.

Ἡ

b) τῷ ὀφθαλμῷ rescripti pro τοῦ ὀφθαλμοῦ.

i) Ἐπὶ rescripti pro ἐπεὶ.

κ) ἐν supplementi.

ων ψυχή ταύτην λυθεί από του σώματος, και η
ψυχή μίση ἐστὶ τῆς ἀμελείου και τῆς περιουσίας.
Οὕτε γὰρ καθάρα ἐστὶ ἀμείλιος ὡς ἀγῶν.
πάντως μελίος ὡς τὰ σώματα. Ο δὲ νόος
τῶν ἀμείλιος, τὰ δὲ σώμα πάντως μελίος, και
καίοντες και τὰ ἐνυλάειον περι τὰ σώματα με-
και πάντως μεν ἐν πᾶσι, ἀλλ' ο μεν νόος νοσ-
χει τὰ πᾶσα, η δὲ ψυχή λογικῶς, τὸ δὲ φου-
σπευματικῶς, τὰ δὲ σώμα τὰ εἰδῶλα έχει τῶν
ων, ο δὲ θεός ἀνενοήτως και υπερούλιος.

Ad proximum locum ex Phaedone ibid. fr. 101.

Πῶς συνέχεται η ψυχή ἐν τῷ σώματι;

Η ψυχή συνέχεται ἐν τῷ σώματι οὐχ ἀσπε-
ρον ἐν λογείῳ, οὐδ' ὡς ὑγρὸν ἐν δοκίῳ, ἀλλ' αὐ-
τὴ ψυχή υφίσταται δυναμείῳ περὶ τὸ ἐνυλίον.
τὸ σώμα δὲ ο συμπλέκεται τῷ σώματι. Αὐτῆ-
ν δόξα ἐμοὶ οὐκ ἀέρεται, ἐστὶ γὰρ ἐλαττωμένη και
πολλῶς, και μείον Πλάτωνος και Ἀριστοτέλεως
το πεφλυδαγκῶσι. Το δ' οὐν ἀνεύμετον πᾶσα, αὐ-
τοῦτον ἐστὶ βασιλῆδι ἀπεινά σου τῆν ψυχὴν,
τὸ σώμα καὶν ἰ βασιλῆν. Οὐκ ἐνδὺς δὲ
ἰδέσθαι ταύτην τὰ σώματι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς δόξης
ἢ τᾶπτης ἀλόγου και ποφουροβάρτα ἐστὶ
α, και ἐπὶ τούτου αὐτῆν ἀνακλινοῦσι. Τὰ δὲ
αὶ φανταστικῶς δυναμείῳ, αὶ δόξασθαι, ἢ αἰσ-
α τῶν σώματων, και ἔτερε ἀτὰ ἐφ' οἷς πᾶσα
αβηθισαίῳ ἐν τῷ σώματι τῆν ψυχὴν ἀναπαύ-

X. Ad

καὶ ἐγὼ εἶδι προ κλημῆν.

F 2

X. Ad I. Porphyrii p. 814. fr. 13.

Περὶ τῆς πρὸς τὸ θεῖον τοῦ νοετοῦ ἐπιστροφῆς.

Τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος ἐς τὸ μ) εἶναι παραχθέντων τὰ μὲν ἐστὶ μόνον ὄντα, ὡς τὰ ἀψυχα σώματα, τὰ δὲ καὶ ὄντα καὶ ζῶντα, ὡς τὰ ἐμψυχα σώματα, τὰ δὲ καὶ ὄντα καὶ ζῶντα καὶ νοούντα, ὡς ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς. Ἐκαστον οὖν πρὸς τὸν θεόν, ἀφ' οὗ παρέχθη κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπαρξίν, ἐπιστρέφει. Τὸ μὲν ὄν οὐσιώδη ποιεῖ τὴν ἐπιστροφήν, τὸ δὲ ζῶν καὶ οὐσιώδη καὶ ζωτικὴν, τὸ δὲ καὶ νοῦν n), καὶ οὐσιώδη καὶ ζωτικὴν καὶ γνωστικὴν. Ἐκαστον γὰρ ἀσπρονήλθει οὕτω καὶ ἐπέστραπτωι. Τούτο δὲ τὸ φιλοσοφήμα ὁ Φιλόσοφος Προκλὸς ἐν τοῖς κεφαλαίοις ο) αὐτοῦ τίθησιν, καὶ διακρίνει. Καὶ πρὸ τούτου ὁ Ἀρεοπαγίτης Διονύσιος σαφέστερον τοῦτο διακριβοῖ, καὶ ἐστὶν ὁ λόγος τῶν πάνυ σπουδαζομένων ἀληθέστατος καὶ ἀκριβέστατος.

XI. Ad I. Plat. ex Tim. p. 856. fr. 24.

Τίς ἡ Πλατωνικὴ ψυχογονία; Τῆς ψυχῆς ἀλλή μὲν ἡ οὐσία, ἄλλη δὲ ἡ δύναμις, ἄλλη δὲ ἡ ἐέργεια τῆς οὖν ψυχογονίας τρεῖς πρῶτα ταῦτα κεφαλαία. Καὶ ἡ ἄλλη μὲν αὐτὴ ἡ ὑπαρξις, ἄλλη δὲ ἡ δύναμις, ἄλλη δὲ ἡ ἐέργεια. p) καὶ ἢ τὰ μὲν ξηραίνει q) τὰ δὲ θερμαίνει. Καὶ ἡ μὲν ὑπαρξις τὸ εἶναι αὐτὴν ἀφωρίζει, ἡ δὲ ἀρμονία τὸ οὐσιώδες αὐτῆς πληθὺς ἀρμόζει. εἶδος δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ τούτων
ταῦ

m) ἐς τὸ edidi pro ἐσθω.

n) Num τὸ δὲ νοερόν, εἴεστο καὶ?

o) κεφαλαίοις edidi pro κεφαλοῖς.

p) Confusa haec et male repetita videntur.

q) Num ξηραίνει? Sed heque sic sensum assequor.

ὄν δυοῖν ἀποτρίβον· πρώτη μὲν οὖν αὐτῆς ἡ
 παρῆξις, δευτέρα δὲ ἡ ἀρμονία, τρίτη δὲ ἡ ἰδέα, τε-
 τάρτη ἡ δύναμις, πέμπτη ἡ ἐνεργεῖα, ἕκτον δὲ καὶ
 ἑβδόμην τὸ ἐκ τούτων εἶδος.

Διὰ τί ἡ ψυχὴ μέση τῶν ἀμερίστων καὶ τῶν με-
 ρῶν λέγεται; Τῶν μὲν νοητῶν ἰδιώματα ταῦτα,
 ὄντως ὄν, τὸ αἰώνιον, τὸ τέλειον, καὶ ἕτερα τοί-
 κωτα. Τῶν δὲ αἰσθητῶν ἕτερα ἅπαντα τὰ ἰδιώ-
 ματα, τὸ ἔγχρονον κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ μερίστον,
 ἄλλου προσδέες, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μέσα δὲ
 τούτων ἐστὶ τὸ οὐκ ὄντως ὄν, τὸ κατ' οὐσίαν μὲν αἰώ-
 νιον, κατὰ δὲ τὴν ἐνεργεῖαν ἔγχρονον, καὶ τὰ ταύ-
 ταις ἀκόλουθα. Ἡ μὲν οὖν ψυχὴ οὔτε ὄντως ὄν ἐστὶ,
 οὔτε ὄντως μὴ ὄν, ἀλλ' οὐκ ὄντως ὄν. Διὰ ταῦτα
 μέση τὴν ψυχὴν φάμεν τῶν τ' αἰωνίων καὶ τῶν αἰσ-
 τητῶν, οὔτε καθαρῶς αἰωνίαν οὐσίαν, οὔτε μὴν ἐν-
 εργῶς αἰσθητὴν, ἀλλ' ἐξ ἀμφοτέρων μικτὴν, καὶ
 ὄν ἐκ τῶν ἀκροτήτων κεραινωμένην. Εἰ μὲν οὖν ἦν ὄν-
 τως ὄν, ἦν ἂν ἀμέριστος, εἰ δὲ ὄντως μὴ ὄν, ἦν ἂν
 μερίστη. Ἐπεὶ δὲ μὴ ὄντως ὄν ἐστὶ, μέση ἐστὶν ἀμερί-
 στω καὶ μερίστῳ.

Εἰ ἀναρχος ἡ ψυχὴ; Οὐκ ἐστὶ καθ' ἑαυτὴν ἡ
 ψυχὴ οὔτε ἀγέννητος, οὔτε ἀνευ αἰτίας γ), αὐτὴ
 τῶν ἄλλων ὑπάρχουσα. Τίς δὲ ἡ αἰτία ἀφ' ἧς
 γέννηται; ἀπαντὶ δὲ τούτῳ σαφέα, ὡς ἡ
 λειτουργική. Ἀρχὴ γάρ αὐτῆ πάσης τῆς τῶν ὄν-
 τῶν ἀπογεννήσεως. Τίς δὲ ἡ πρόοδος αὐτῆς; καὶ
 πῶς προῆλθεν; Ἡμεῖς μὲν οὐσιοποιούμεν αὐτὴν ἀπὸ
 τῆς ἐμφυσήματος ὃ ἐνεφύσησεν εἰς τὸν πρῶτον ἄν-
 θρωπον.

γ) οὔτε ἀγέννητος οὔτε ἀνευ αἰτίας edidi pro οὐδὲ ἀνευ-
 γήτως οὕτως ἀνευ αἰτίας.

θρωπον ὁ θεός. Ἄλλ' ἦν ^ς) δὲ ποικιλοτέρα περὶ
 τούτων ἢ διεξέτασις ὡς περ γε καὶ περὶ τῶν ἄλλων,
 ἔτι διὰ μόνην τὴν τελειότητα ἀπογεννᾷ ὁ θεός, καὶ
 ἵνα τὸ ζύμπαν τέλειον ἀποδείξῃ, ὁμοῦ μὲν πάντα
 παραγάγει, ἕκαστον δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν τάξιν πρόσει
 τὸ ὄν αὐτοῦ, ἢ ζωὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος, ὁ νοῦς ἀπὸ
 τῆς ζωῆς, ἢ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ. Ἔστιν
 οὖν φησὶν ἡ ψυχὴ νοῦ γέννημα ἀχρῶνως ἐξ αὐτοῦ
 προϊούσα.

Τίς ἢ τῆς ψυχῆς δύναμις; Οὐκ ἔστι ἡ τῆς ψυ-
 χῆς δύναμις ἀτελής ὑπαρξίς, ἀλλὰ τελεία καὶ
 πρωτογενὴς, καὶ γεννητικὴ τῆς ἐνεργείας, γόνιμος
 τβ γ) καὶ πλήρης καθ' ἑαυτὴν ὑπαρχούσα. Καὶ
 ἄλλοι μὲν αἱ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις, φησὶν, ἐκ τοῦ
 συγκειμένου ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ἄλλοι δὲ αἱ
 τῆς ψυχῆς αὐτῆς. Καὶ ἄλλως μὲν εἰς ἑαυτὴν ἐνε-
 γει, χωρὶς τοῦ νοῦ η) καὶ μετὰ τοῦ σώματος ὑφε-
 σῶσα, ἄλλως δὲ εἰς τὸ μετέχον δίδωσιν ἑαυτὴν, κα-
 τὰ δευτέρας ζωῆς διαφορὰν. Τεκμήρια δὲ τῶν δυ-
 νάμεων, ἄλλα μὲν πρὸ τοῦ εἰς τὸν κόσμον εἰσελθεῖν
 τὴν ψυχὴν, ἕτερα δὲ ὅσα αἱ σφαιραὶ τοῦ οὐρανοῦ
 αὐτῇ δίδουσι, καὶ ἄλλα πάλιν ἢ φύσις. Καθ' ἑκά-
 στην γὰρ λήξιν τῶν τοῦ παρόντος μοιρῶν ἡ ψυχὴ γε-
 νναμένη, τὰς ἐκάστη λήξει προσηκούσας δυνάμεις ἀλ-
 λαττεται.

Πόσαι αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τίνας;

Τῆς ψυχῆς ἡ μὲν ἀντιληπτικὴ τίς ἐστὶ δύναμις,
 καθ' ἣν τῶν ὄντων ἀντιλαμβάνεται, ἡ δὲ παθητι-
 κή,

ς) Ἄλλ' ἦν δὲ ποικιλοτέρα π. τ. διεξέτασις ὡς περ γε καὶ
 &c. referri, pro ἄλλην δὲ ποικιλοτέραν π. τ. διεξέ-
 τασιν, ὡς περ δὲ καὶ &c.

γ) τβ edidi pro δέ.

η) τοῦ νοῦ edidi pro τούτου.

καθ' ἣν διατίθεται οικείως καὶ ἀλλοτρίως, ἢ
πρακτικῆ, καθ' ἣν πρὸς τὰς πράξεις ἐκουσίας
μα. Καὶ τῶν δυνάμεων τούτων ἄλλαι μὲν ἀπό-
πται εἰσιν, καὶ μόνῃ τῆς ψυχῆς, ἄλλαι δὲ τοῖς
σώματι καὶ αὐγοειδέσιν ἐποχῶνται σώμασιν, τινὲς
πνεύματι ἐνύλω συνεφεθείκασιν, αἱ δὲ τελευταῖαι
τὸ ἐφρεῶδες σῶμα ἀποτελεῦσιν. Ἡ δὲ Φαν-
ταστικὴ δύναμις πρὸς πᾶσας τῆς ψυχῆς τὰς δυνά-
μεις παραπέφυκεν οἷαν υ) ἐκμάττεται ταῦτα, καὶ
τοῖς μὲν κρείττοσι τὰς ὑποδεερέας ἀποτυποῖ x), τοῖς
ὑποδεερέοις τὰς κρείττονας. Ἀποτυπωμένη
καὶ τὰς νοεραῖς δυνάμεις τῇ διανοίᾳ ταύτης ἐπι-
φραγίζεται, καὶ αὐδὲς ἀποματτομένη τὰ διανοη-
ματα, τῷ νῶ ταῦτα ἐγκατατίθεται.

Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ὡς ἐμοὶ δοκεῖ καὶ ἡμετέ-
ρα σύλληψις γ) αὐτοπάρχτως συντρέχει ἡ ψυχὴ
καὶ τὸ σῶμα. Οὔτε γὰρ σῶμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ
κινεῖται, οὔτε ψυχὴ προὔπαρχει σώματος, προ-
ὔπαρξις οὖσα τῆς ἐνώσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τοῦ Ἡρακλείδου z) ἐξηγήσις ἀπὸ τοῦ λόγου
τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ὅτι τῶν τέκ-
νων οἱ γεννιότεροι σωμάτων μόνων εἰσὶ γεννιότεροι, οὐ
καθ' ἣν δὲ καὶ ψυχῶν, καὶ ταῦτο αὐτοῖς οἱ γεννιότεροι
αὐτοῖς μαρτυροῦσιν, ἐπειδὴ ἀντι τῶν ἀναιρέων
τῶν τέκνοις συμβαίνει τυχὸν ἢ καὶ θανάτου, τὰ σώ-
μα.

υ) Num παραπεφυκῆα?

κ) ἀποτυποῖ edidi pro ἀποτυπεῖν.

γ) Num καθ' ἡμετέραν σύλληψιν?

z) Num forte τοῦ Ἐκκλησιαίου? Conscriptisse enim
in eum constat Gregorium Nyssenum, (de quo ser-
monem esse puto,) commentarium.

Ff 4

ματα κλαίουσιν ἅπερ ἐγέννησαν, τῆς δὲ ψυχῆς οὐ
Φροντίζουσι, ἥς ἐσι πατὴρ ὁ θεός, ἐκείθεν γὰρ ἡ ψυ-
χή α).

Περὶ τῆς ἀλόγου ψυχῆς. Ἐν τέσσαρσι τού-
τοις τὴν ἀλογον ψυχὴν οἱ φιλοσοφῆσαντες πρὸς Ἑλ-
λήσιν ἀφορίζουσι, ἐν τῇ ορεκτικῇ, καὶ ἢν καθαρῆς
ἡδονῆς καὶ λύπης μετέχομεν· ἐν τῇ δεξιακῇ,
ἥτις β) τοὺς μέσους λόγους καὶ μεταξὺ τῶν αἰσθη-
τῶν εἰδώλων καὶ τῶν αὐτῶν καὶ καθαρῶν λόγων
ἀφορίζαι. Ἐν τῇ αἰσθητικῇ, ἥτις πρὸς τὰ αὐτὰ
εἶδη ὁμοιοῦται, καὶ προαἰσθάνεται τὰ ἐξωθεν σα-
τήρια. Ἐν τῇ φυσικῇ, ἥτις κυρίως ἐστὶ γενεσιουργός,
καὶ συμπλέκεται προσεχῶς τοῖς σώμασι, γεννᾷ τε
αὐτὰ, καὶ αὐξεῖ, καὶ διοικεῖ καὶ κατασκευάζει. Ἐν
τούτων δὲ τῶν τεσσάρων τὴν ἀλογον ψυχὴν ἐνίοι τῶν
φιλοσόφων οὐδ' αὖσαντες ἐκλείπτουσι γ) οἷον τῇ
λογικῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι συνεισάγουσι, τὴν δὲ
ἀλογον οἰκονομεῖν τὰ σώματα ἐπιτρέπουσιν.

XII. Ad p. 860.

Τίς δ' ἡ αἴρεσις τῶν κοινῶν ἐνεργειῶν τῆς ψυχῆς
πρὸς τὸ σῶμα; Τῶν ἐνεργειῶν αἱ μὲν ἀρχονται ἀπὸ
τῆς ψυχῆς, ὡς περ αἱ κρείττους καὶ αἱ προέχουσαι,
αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνεγείρονται, ὅταν δεῖται.
Ἡ ψυχὴ δὲ τὸ ἐντεῦθεν κατὰ δ) καὶ ἐλλείποντα τῷ
σώματι. Πάλιν ταῦτα μὲν τοῦ σώματος ἐστὶ πα-
θή.

α) Duo haec loca τοῦ ἀγίου Ἀναστασίου et τοῦ Ἡρα-
κλείου, in cod. aliēno prorsus loco intrusa, leguntur
post vocem ἀποτυποῖ, ita ut, quae ibi sequi debe-
bant ταῖς δὲ ὑποδεεσέροις post ea, demum legantur;
Restitui ordinem quem res ipsa et sensus flagitat.

β) ἥτις edidi pro ἢ τις, et mox his pro εἰ τις.

γ) Corruptiora haec sunt, quam ut restitui possint.

δ) Num καταλλάττει?

κατὰ διὰ τὴν ψυχὴν, ὥστε τὸ ἐξουσιάζειν, διὰ τὴν
 καὶ αὐτοῦ τι ἐκτελεῖν. Ταῦτα δὲ τῆς ψυχῆς διὰ τὴν
 σωματικῆς, ὥστε αἱ ἡδοναὶ καὶ αἱ λύπαι διὰ τὴν
 σωματικῆς γένονται περὶ τὴν ψυχὴν συμβαίνοντες.
 δὲ ἐπινοῶνται ἐξ ἴσου, ὥστε δὴ καὶ τὸ φέρον
 κατὰ τὸν τοῦ τοῦ μὲν γὰρ διακρίβειν τὸν τοῦ
 σωματικῆς, τὸ δὲ κοινῶν κατὰ τὴν φωνήν, ψυ-
 χικῆς ἐνέργεια. Ἀκριβέστερον περὶ ψυχικῆς
 κινήτων οἱ μὲν πολλοὶ τῶν φιλοσόφων f) ἀπλοῦς
 τῶν δυνάμεων ψυχῆς οὐκ ἐπινοῶνται. Καὶ δὲ αὐτῶς δι-
 εῖν ὡς εἶδη g) νοεραὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Αἱ
 ἐπινοῶνται καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἀναγόμεναι γὰρ, τὸν
 αὐτὸν τῆς ψυχῆς, αἱ δὲ ἀκριβέστερον αὐτοῦ τοῦ
 τῆς ψυχῆς, οἷς ἐξ αἰθέρος αὐτοῦ h) συνεπάρχεται
 δὲ ἀκρίβηται τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς ἀλλὰ καὶ
 τῶν αὐτῶν κατὰ τὴν νοεράν νοήσιν αἱ δὲ διακρί-
 βητικῆς, ὥστε νόμοι τινὲς ἐπινοῶνται, τὰ αὐτῶν
 τῆς ψυχῆς εἶδη κατὰ τὸν νοῦν, καὶ αἱ μὲν ἀκριβέ-
 τῆς, αἱ δὲ τῶν καλῶν ἀποσεμνυμένων. Ἰαμβόλι-
 οῦ δὲ, ὁ φιλόσοφος, ἀκριβέστερον τοῦ δευτέρου
 λογικὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς γῆς. Καὶ
 ἐκείνη μετὰ τοῦ πᾶντος ἀλλοτρεῖ τὰς δυνάμεις
 τῆς, καὶ ἀλλὰ μὲν αὐτῆ ἐν οὐρανῶν τῶν αὐ-
 τῶν δὲ ἐν τῶν σωματικῶν, ἀλλὰ δὲ ἐν τῶν παλαιῶν σῶ-
 νται.

Περὶ προαιρέσεως καὶ προσοχῆς. Μία αἱ δυνά-
 μεις εἰσὶ τῆς ψυχῆς προσοχὴ καὶ προαιρέσις. Ἀλλὰ
 αἱ μὲν

α) ἢ edidi pro dē.

β) Supplendum videtur διακρίβησας.

γ) Turbata haec sunt. Legendum ducō: αἱ εἶδη αἱ
 μὲν νοεραὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν
 ἔξ.

δ) Num autē?

FF 5

ἢ μὲν προαίρεσις ἴσχυται τῶν πράξεων, ἔχει δὲ καὶ λόγον ἐν τῷ κινήσει τὰ καλὰ, καὶ ὄρεξιν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν οὐκ ἐπιθυμῶν, καὶ τὴν ἀναπληρώσεως αἰετὶ τὰ ἐλλείποντα. Αὐτὴ ἀμφοτέρων οὐκ ἐστὶν ἡ ἀρετὴ καὶ τῆς ἀρετῆς συνίσταται ἡ προαίρεσις. Προσβολὴ δὲ ἐστὶν καὶ ἢ προσέχουσα τοῖς ἔργοις οἷς πράττομεν καὶ τοῖς λόγοις οἷς λέγομεν. Αὐτὴ ποτὲ μὲν τὰ τῆς ψυχῆς εἶδη ἀνασκοπεῖται, τίνα δὲ εἴδη, καὶ πῶς ἔχειται πρὸς ἀλλήλα· ποτὲ δ' αὖ τὸ ζῶον θεωρεῖται πρᾶττει, καὶ πῆ παραβαίνει, καὶ τί ἐλλείπει. Μέσα δὲ εἰσι καὶ τὰ τῶν μαθημάτων εἰσημάτων, καὶ τὰ τῶν καταρτητικῶν ἀρετῶν ἐπιτηδεύματα, μέσα δὲ λέγονται ὡς μετὰ τὸ κείμενον τῶν πρῶτων λόγων καὶ τῶν δευτέρων.

Τίς ἡ βουλῆσις καὶ τίς ὁ πρακτικὸς λογισμὸς; Ἡ βουλῆσις περὶ τὸ λογιστικὸν μόριον ἐστὶ τῆς ψυχῆς, κινεῖ μὲν γὰρ τὴν ὄρεξιν τὸ ἐφετόν, ἐπεὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἂν ἵ λογισμῷ προαιρούμεθα ἢ κατ' αὐτό, ἐνεργεῖα βουλευτικῆ ὁρμῆ ἀνομάσται κ), ἔτέρω οὖσα τοῦ λογισμοῦ. Πρακτικὸς δὲ ἐστὶ λογισμὸς, ἢ ἰ) μετὰ τὴν ὄρεξιν τοῦ ἐφετοῦ μετα λογισμοῦ πράξις τε καὶ ἐνεργεῖα. Τοῦτο δὲ ἐν ἴσῳ, ὅτι ψυχῆς ἀπολυθεῖσθαι σώματος καὶ ἐπι παρούσης ἐν τῷ σώματι οὐχ ἂν αὐτὸς ἐστὶ λογισμὸς. Ἐπεὶ δὲ πᾶσι τοῖς κρείττοσιν ἀφομοιοῦται ἡ ψυχὴ, θεῶ, ἀρχαγγέλους, ἀγγέλους, καὶ ταῖς λοιπαῖς δυνάμεσιν, δια τούτο καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς τὰ μὲν θεῶν, τὰ δὲ ἀρχαγγελικά, τὰ δὲ ἀγγελικά, τὰ δὲ ψυχικά, τὰ δὲ ἀνθρώπινα, τὰ δὲ ἐναντία, (τίνα μὴ τὰ ονόματα λέγω). Μετὰ βάλλει γὰρ τὰς ἐνεργείας, πρὸς τὸ λαμβάνει καὶ τὴν

i) Num μετὰ supplendum? Vel leg. λογισμῶ?
 κ) ἀνομάσται edidi pro ἀνομάσται.
 ι) ἢ dedi pro ὁ.

ὡς ὁμοίωσιν. Εἰ μὲν μεταβάλλει ψυχὴ εἰς ἀγγε-
 ῶν καὶ μεταβάλλει τὴν κατοικήσαν ἕτερα εἶδη τῆς
 ζωῆς εἰς ἄλληλα. Οὐ γὰρ ἐστὶν ὁμοία τὰ γεννητὰ
 ἢ μεταβλητὰ τοῖς ἀμεταβώλοις. Ἀλλὰ ψυχὴ
 ἄγγελος μὲν ἢ ἀρχάγγελος γενέσθαι οὐ δύναται,
 ἀμεινται δὲ ὅσον εἶκος τοῖς ἐνεργείαις αὐτῶν, καὶ
 πρὸς τὰ ὑπερέχοντα γένη ἀπεικονίζεται, ἐπεὶ καὶ
 κατ' εἰκόνα Θεοῦ γενήσεται. Ἡ δὲ εἰκὼν ὁμοίωσιν
 ἔχει πρὸς τὸ παρδείγμα. Εἰ δὲ ὁμοιοῦται Θεῷ,
 πολλῶ μᾶλλον ταῖς ὑποθετέραις δυνάμεσιν καὶ
 πᾶσα μὲν ψυχὴ κατ' εἰκόνα πεποιήται τοῦ Θεοῦ, οὐ
 πᾶσα δὲ ἔχει τὸ κατ' ὁμοίωσιν, τὸ μὲν γὰρ κατ' εἰ-
 κόνα δυνάμεις ἐστὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν καὶ
 τὸν ἀρχὴ τῆς καὶ ἀφορμῆ τῶν ἀγαθῶν πράξεων,
 καὶ οἷον σκιαγράφος τῶν ἀρετῶν. Τὸ δὲ κατ' ὁμοί-
 ωσιν ἐνεργείαις ἐστὶν αὐτοτελής καὶ ἀπηρέτισμένη εἰ-
 ρην. Οὐ πάντες δὲ ὁμοίως τὸ κατ' ὁμοίωσιν ἔχο-
 ῦν, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἔλαττον.

Περὶ ψυχῆς. Ψυχὴ ἑαυτὴν γινώσκει καὶ ὅτι τὸ
 εἶον ἔχει ἀξίωμα, πρῶτον μὲν τῆς φύσεως ἴσται,
 πάντων δὲ τῶν σπερμάτων προέχει, πολλῶ δὲ ἐπι-
 πάντων πρότερον πάντων σωμάτων κενώρις αἰ. Καὶ
 ἑαυτῆς ἠδρασαί, ἀνω που προκαθήμενη τῶν Φυσι-
 κῶν λόγων καὶ σπερματικῶν, εἰπεῖν δὲ αὐτοῦ τοῦ
 πάντος. Οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς τῶν ἀεθρῶν ἀπορροίας τῶ
 σώματι παραγίνεται, οὔτε παρὰ φύσιν εἰς γένεσιν
 ἔχεται, οὔτε σπερματικοὶ λόγοι ταύτην εἰς τὸ σώ-
 μα ἐξαικοντίζουσιν, ἀλλ' ἀνωθεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κατ-
 ἔχεται. Ἀγνοήσασα δὲ ἑαυτὴν, ὅτι τῆς ἀνωθεν εὐ-
 φροσύνης ἐστὶ καὶ ἐλευθέρως κατέστηκεν, δουλοπρεπῶς
 θη-

m) Num forte: Εἰ γὰρ μεταβάλλοι ἡ ψυχὴ εἰς ἀγγε-
 ῶν, καὶ μεταβάλλοι τὴν οὐσίαν, καὶ ἕτερα εἶδη τῆς
 ζωῆς εἰς ἄλληλα.

ῥητεύει τῷ σώματι· καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀπόλλυσι,
καὶ ὁ μέγας αὐτῆς ὀφθαλμὸς ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ κα-
λύμματος καταχώννυται, ἢ ἀποσβέννυται.

Πότε ἡ ψυχὴ τεκνουμένῳ ἐνοῦται σώματι; Ὁ
μὲν τὴν θεολογίαν μέγας Γεργόριος ἀσαφῆς ἐστὶ περὶ
τούτου τοῦ μέρους, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰν βραδίας ἐνεργεί-
ταιύτῃ ἢ ἐκείνῃ προσκείμενον τῶν δοξῶν. Ὁ δὲ θεὸς
Γεργόριος ὁ Νισσεύς, καὶ ὁ πολὺς τὴν ὁμολογίαν
καὶ τὴν φιλοσοφίαν Μάξιμος, οὔτε πρεσβυτέραν
τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος οὔτε μεταγενεστέραν τίθει-
σιν, ἀλλ' ὁμοῦ τῇ καταβολῇ τοῦ σπέρματος, ἐπι-
τηδείου πρὸς ὑποδοχὴν ψυχῆς τυγχάνοντος, ταύ-
την ὑφίστανουσι. Τῶν δὲ Ἑλλήνων οἱ πρόκριτοι μετὰ
τὴν τελείωσιν τοῦ φυσικοῦ ἔργαίου καὶ τὴν ἀποκύη-
σιν τούτου ἐνοπείραυσιν ταύτην τῷ σώματι. Πληρ-
ότε μὲν ἐσώθεν η), εἰ κατερριζωμένον τὸ ἔμβρυον, τὴν
φυσικὴν ψυχὴν τούτῳ δίδουσιν, ἐξελθόντι δὲ τὴν
λογικὴν, περιόντι δὲ τὴν νοεράν.

Πῶς ἐνοῦται τῷ σώματι ἡ ψυχὴ; Εἰσκρίνεται
τῷ σώματι ἡ ψυχὴ, ὡσπερ ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου
πάντα ἀδρόως ἐμπιμπλησι τοῦ φωτός. Καὶ γὰρ
αὕτη ἀδρόως ὅλον ἐξάπτει τὸ σῶμα εἰς τὴν ζωὴν,
καὶ ζωοποιεῖ ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς τὴν ἔνωσιν ταύτην.
Ὡσπερ οὖν αἱ νευραὶ ἐφηρημοσμέναι, καὶ εἰ πόρρω
τύχοιεν οὔσαι, συγκινῶνται, καὶ ὁ καλούμενος
Φθείσ ο) δέχεται τοῦ πυρός τὴν δυνάμιν τοῦ μεταξὺ
αἴρος μὴ πυρομένου, οὕτω δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀδρόως
ὅλον ἐλλάμπεται ὑπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ εὐ δεῖ τῆς
ἀμερίτης ζωῆς καὶ δυνάμεως διηρημένας ἐννοεῖν τὰς
ἐλλωμψεις, ἢ τὰς μετοχάς. Ἀπεικαστέον δὲ αὐτοῦ
ὄντος

η) Num ἐσιόντι?

ο) Quid sub hac voce lateat, physicae peritis indagandum relinquo.

ἴσος μετοχὴν εἰς τὸ γινόμενον. Ὅτι περὶ γὰρ τὸ ὄν
 χρόνος τῷ γινόμενῳ παρέστιν, οὕτω καὶ αὐτὴ ἀχρό-
 νος τῷ σώματι.

XIII. Ad loc. Plat. p. 1044. fr. 51.

Ἀχαιοὶ ἀνομείωθησαν ἀπάτινος Ἀχαιοῦ, βλα-
 βεύοντος ἀπῶν. Κρεῖττον δὲ οἶμαι λέγεσθαι πα-
 ρεῖ τὸ ἀχάϊος ὃ ἐστὶν ἐπίθετον τῆς Περσεφώνης, εἰρη-
 ναι δὲ παρὰ τὸ ἀχος ὃ ἦχος, ὅτι μετὰ κυμβάλων
 ἤκουσαν τὴν κώρη ἐξήτει, ἢ ὅτι τὴν Ταναγρέαν Φα-
 ρύσαν ἦχῳ τινὶ παρακολουθεῖν ἐκέλευε, καὶ ὅπου
 αἰὶ ὦ ἦχος παύση, ἐκείσε κτίσαι πόλιν, ὃ δὴ καὶ γέ-
 γωνε. Καὶ ἐν τῇ πόλει ἱερὸν Ἀχαιῶς Διμήτρος ἐκα-
 λασεν.

XIV. Ad loc. Platonis p. 1110. fr. 2.

Περὶ χυμοῦ. Ὅκτῶ τῷ γένει ὄντων χυμῶν, ἕνα
 μόνον τὸν ἀλμυρὸν ἀπ' οὐδενὸς καρποῦ δρωμεν τοῦτον
 γινόμενον, τὸν μὲν γὰρ πικρὸν χυμὸν ἢ ἐλαία φέρει,
 καὶ τὸν σφυρῖαν αἰ Φοινικοβάλανοι, καὶ τὸν αὐση-
 ρῶν αἰ ροῖαι, καὶ τὸν γλυκὺν τὸ μέλι, καὶ τὸν ὀξύ-
 τῶν μήλων ἔνια, καὶ τὸν δριμύν πολλὰ τῶν σπερμα-
 τῶν, καὶ τῶν ῥιζῶν. Ὁ δὲ ἀλμυρὸς χυμὸς ἀπ' οὐ-
 δένος γίνεται, διότι ἢ θάλασσα, διηδυμένη διὰ Φυ-
 τῶν, τὸ ἀλμυρὸν ἀποβάλλει. Γεῶδες γὰρ καὶ πα-
 χυμερές ἐστὶ, καὶ ἐν ἐκάστῳ τῶν Φυτῶν τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ
 καὶ θαλάττιον ἀλλοιοῦμενον, τὴν μὲν ἀλμυρότητα
 ἀσπιδίθεται, εἰς ἑτέραν δὲ μεταβάλλει ποιότητα,
 αἴτε γὰρ παχύτατον ὄν τὸ ἀλμυρὸν οὐ δύναται ἀπὸ
 τῶν ῥιζῶν εἰς τοὺς κλάδους μεταρρίζεσθαι, εἰ μὴ σὺν
 τῇ ἀλμυρότητι ἀποβάλλῃ καὶ τὴν βαρύτητα.

XV.

XV. Ad Ictum Herpeticum, Vol. II, p. 420.

Διατίνα αϊτίαν άχυρω καί ιματίω ρ) ή χυ διαφυλάττεται; θαιμασον δοκεϊ ει τα θερμότερα άχυρου καί ιματίου συνεκτικα του ψυχρου εσι. Ου εχει δε ετέρως, αλλ' έαυτους παραλογίζεμεθα. Ο γράφουσι θερμων το ιματίον, αυ γαρ ο χιτων ψυχρον ήμιν προσπίπτει το πρώτον ενδυσασμενοι; τα μέντοι θερμαίνει, της αφ' ήμων θερμότητος εν πιστάκασμενος καί άκμα περιελλων καί τον έξω αϊσ του σώματος. Δι' ατην συν αϊσθερμαινόμενον ρ) θερμάνει το ιματίον, ούτω ψυχόμενον την χιόνα αϊσ περιψύχει. Ψύχεται δε υπ' αΰτης άφεισής πρὸς κατ' αλεπίον, τούτο γαρ συνέχεται την πύξιν, αΰτης εν κατ' ακεκλεισμένον, απελθόντος δε του πνευματος υδωρ ούσα βρει, καί διαθήκεται, καί άπωλει το λευκόν, οπερ ή του πνευματος ηδός εσ' υγρόν τεναμίξιν αφρωδης γινομένη παρείχει. Καί το άχυρον δε, δια κου φωνήτα μάλα κοίτη περιπίπτει, ου θρύπτει του πάγον.

Τι εσι βούλιμος; Βούλιμος λέγεται ο μέγας λιμός οιν πολυλιμός τις ον, τούτες: πολυς λιμός, βουλιμίοσι δε οι δια χιόνος μαλιστα πολλής βαδίζοντες. Πάσχουσι δε τούτο καί ήπειροι καί ώνοι καί ημίονες, καί μάλιστα οταν ισχάδας ή μήλας διακομίζουσι. Ο δε θαιμασιώτατον εσιν, αυκ αυθραπισούς μόνον, αλλα καί ήπήματα αϊσθέρωνυσιν άρτες πάντων εδαδιμωων η), ώςτε κακ' ελεγχισον εμφραγισαι ενδυσ' ισανται καί βαδίζουσι. Περιψύχεται γαρ ισχυρας καί σπικουται τα σώματα των βαδίζόντων δια

- ρ) άχυρον κ. ιματίω περιρηθι προ άχυρου κ. ιματίον.
- η) αποθερμαινόμενον eidi προ αποθερμαινόμενον.
- θ) Excidisse videtur malisa.

καχίωνος, κἀντεῖθεν τὰ θερμὸν ἔσωθεν ἀντιπερὶ
 ἄμενον ἀναλίσκει τὴν τροφήν, εἴτα ἐπιλειπούσης
 αὐτῆς ὡσπερ τὸ πῦρ ἀπομαραινεται, διὸ πρὸς
 τὴν σφόδρα οἱ τοῦτο παθόντες, καὶ βραχὺ πον-
 ῶς ἐμφαγόντες εὐθὺς ἀναλαμβάνουσιν γ). Οἱ δὲ
 ἐν βουλιμίᾳσιν πάθος ἐν τῷ σωματικῷ φασὶ διὰ συν-
 ῆμην θερμῶν λεπτοψυχίαν ποιοῦν.

Τίς ἡ αἰτία δι' ἣν εὐθροπία γίνονται τὰ ἐν τῇ
 κη κρημνώμενα κρέα; Τὰ φυτὸν ἢ σικκὴ ἀποτόν
 ν) — — — θερμὸν οὖν πνεῦμα καὶ θερμὸν καὶ
 ἡλικὸν ἀφίησι καὶ τοῦτο θερμῶν καὶ περιπαύει
 σάρκα τοῦ ἄρνιδος, ὅθεν τῶν ταύρων ὁ χαλεπώ-
 τες τῇ σικκῇ προσδεθείς ἡσυχίαν ἀγει καὶ ψαύ-
 ος ἀνέχεται, καὶ ὅλως κ) ἀφίησι τὸν θυμὸν, ὡς
 ἀπομαραινόμενος. Τοῦτο γὰρ τὸ πνεῦμα καὶ
 θυμάσιν καὶ ὅλως τοῖς κρέασι προσπίπτει δι-
 καὶ τὴν σάρκα καὶ περιθρύπτει καὶ σαθεὰν ἀπεργά-
 ται. Δι' αἰτίαν ταύτην τοὶ καὶ πρὸς τῆς γλυκύτητας
 καὶ ἕτερα σῦκα τὰ λεγόμενα ὀλύνθοι τὴν ἀχρη-
 στέωσιν τοῦ φυτοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἔλκοντα τὴν χρη-
 στέωσιν ἀφίησι. Διὰ ταῦτα, φησὶ καὶ ἡ γραφή
 σικκῇ ἐξένεγκε τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ταύτας ἢ
 σικκῇ διὰ κατάρσεως τὸ ἀχρηστὸν ἀπαν ὡσπερ ὀλύν-
 θοι ἐξένεγκε καὶ ἀποχέτευσε.

Πῶς ὄνειροι γίνονται; Πολλοὶ τῶν ὀνειρῶν εἰσὶν
 αἰτίαι. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θεσπέμμοι ἀνωθεν
 ἀ μέσου τοῦ νοῦ τῇ λογικῇ ψυχῇ ἡμῶν ἐγγινόμενοι,
 αἱ δὲ οἷον ἀποσχήματα εἰσὶ τῶν ἡμερῶν, πράξεων,
 αἱ δὲ ἀπὸ δυνάμεως, φανταζούσης ἡμῖν τοὺς ἡμε-
 ρινούς

γ) Num ἀναλαμβάνουσιν?
 ν) Lacuna indicatur in cod.
 κ) ὅλως edidi pro ὅλοσ.

Réserve à l'usage privé - Loi N° 57298 du 11.3.1957

ρινοῦς ἔξωτας ἢ ἄλλο τι πάθος ψυχῆς. Ἐτεροι δὲ ἀπὸ τῶν χυμῶν ὤ) ἀνεγείρονται, ὁθεν καὶ τὰ χυμῶν ματα τῶν ὁρωμένων ὁμοία τοῖς τοῦ χυμοῦ ἔχουσιν. Οἱ δὲ πᾶς ιδέας ἡμῶν ἐμφαίνουσι τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων περὶ ἃ τὴν πραγματεῖαν ἔχομεν. Ἡ φιλοσοφία γοῦν τῷ φιλοσόφῳ τὰ ὄνειρατα, καὶ τῷ ἑκαστῷ τὰ ῥητορικά· οὐ δὲ μία οὖν αἰτία τῶν ὄνειρων, ἀλλὰ πολλὰ ὡς εἴρηται.

Διὰ τίνα αἰτίαν οἱ χαλκίκες καὶ αἱ μολυβδίνες ἐμβαιλλόμεναι ψυχρότερον ὕδωρ ποιοῦσιν; Τοῦτο ζήτημα Ἀριστοτέλης ἐν προβλήμασιν κ) ἐπιχειρήσει θεωρεῖσθαι, οὐκ ἐμείψατο ἡ). Ἐστὶ γὰρ ἐν τοῖς μολυβδίνεσσι δυσθεωρήτοις. Εἰ γὰρ ὁ αἰὴ περιψύχει τὸ ὕδωρ ἔξωθεν ἐπιπτώων, οὕτως δὲ μᾶλλον ἰσχύει πρὸς τοὺς λίθους καὶ τὰς μολυβδίνεσσι ἀπερειδόμενος. Στὴν γὰρ αὐτὸν τῇ πυκνότητι καὶ ἀνακλωσῶν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡςεὶ διόλον ἰσχυρὰν γίνεσθαι τὴν περιψύξιν. Καινὸν δὲ οὐκ ἢ ἢ ἀνὰ τὰ λιθίδια τῶν χαλκίκεσσι καὶ αἱ μολυβδίνες ἐμβαιλλόμεναι ψυχρόν τὸ ὕδωρ ποιοῦσι. Διὸ καὶ χειμῶνος οἱ ποτάμοι ψυχρότεροι γίνονται τῆς θελαίαςσης. Ἰσχύει γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁ ψυχρὸς αἰὴ ἀνακλωόμενος, ἐν δὲ τῇ θελαίᾳ τῃ δὲ βάθος ἐκλύεται, πρὸς μηδὲν ἀντερείδων, ἄλλως τε καὶ ἡ μολυβδὶς τῇ φύσει ψυχρόν ἐστὶ καὶ αἱ χαλκίκες αἰτίαι τῇ πυκνότητι τὸ ψυχρόν διὰ βάθους ποιοῦσι.

Διὰ τί οἱ Δωριεῖς εὐχονται κακὴν χέρτου συγκομιδὴν; Κακῶς συγκομίζεται χέρτος βροχὴν ὅ, τὴν πλείστην δεχόμενος, χλωρὸς γὰρ θριζόμενος σῆπτει.

ο) τῶν χυμῶν edidi pro τοῦ χυμοῦ.

κ) Inter problemata Aristotelis, quae hodie exstant, frustra nostrum quaesivi.

η) Nam ἐμείψατο?

Reserve a l'usage privé - Loi N° 57298 du 11.3.1957

ται παχύ, διάβροχος γενναῖος, ὕμνος δὲ κερὸ τοῦ
 θεοῦ ὁ εἶτος. Βοηθεῖται πρὸς τὰ θεῖα καὶ νό-
 τια πνεύματα. Ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχοντο πνευματικῶς οὐκ
 ἔαμενον τὸν καρπὸν ἐν τῷ σταχυί, ἀλλ' ἐξήσαντο καὶ
 διαχέει τὴν θεμίδην. Τὴν πηλὴν ἐν μὴ βεβρωγ-
 μένης τῆς γῆς ὑγρότητα παραμένει ψύχουσα καὶ
 ποτίζουσα τὸν σταχυν' ὁμοίως οὐτως ἡ καρπὸν τοῦ χερσίου
 συγκομιδὴ διὰ τὴν βροχίην γίνεται σπρουσα, του-
 τῶν καὶ ἀφαιρίζουσα· ὁ δὲ νετὸς ἀφελίμος ἐστὶ τῶν
 σπρῶν πρὸ τοῦ θεοῦ σπόμενος· ἐξυγρύνει γὰρ αὐ-
 τὸν καὶ οὐκ ἔσθ' παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ νοτίων πνευ-
 μάτων θεμεικῶναι τε καὶ φιλύεσθαι. Καὶ διὰ
 ταῦτα εὐχονται οἱ ἄγγελοι κακὴν χάριτος συνη-
 μόην.

Διὰ τὴν ὁμοίωσιν κερσυνὸς εἰς τὴν θαλάτ-
 ταν ἄλας ἐξοικονομεῖται; Πληθυντικὸν τὸ θαλάττων ὕδαρ
 τοῦ ἄλας ποιεῖ πηγνυταὶ δὲ τοῦ κερσυνῶ ἡμετε-
 ροῦτος ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ τὸ γλυκὺ καὶ πόσιμον
 ὑδρὸς αὐτῆς ὑπὸ ἡλίου κελόμενον πηγνυταὶ, οὗδ' ὑπὸ
 κερσυνῶ. Θαλάττα γὰρ ὄν τὸ κερσυνῶν πηλὸν εἰς
 τὴν θαλάτταν ἡμετερεῖ, ἐξαρτίζει μὲν καὶ ἀναζήθει-
 και τὸ πόσιμον· πηγνυται δὲ τὸ γλυκὺ καὶ ἀδύμυον.
 ἄδεν ἀσπύρα μὲν οἱ κερσυνῶ τὰ σώματα ποιοῦσι·
 ἀσπύρα δὲ οἱ ἄλας διασφουδαῖται ἐκσπυκόμενης ὑπ'
 αὐτῆς τῆς ὑγρότητος. Ταύτην τὴν αὐτίαν ὁ ἄριστο-
 τῆμος ὁ φιλόσοφος ἀποδέχεται καὶ οἱ κερσυνῶ τῶν
 φυσικῶν.

CORRIGENDA.

- P. I, p. 50. l. 6 infr. ἀντεξούσιον l. ἀντεξούσιον.
 — 220. l. 5. Φρονεσίας l. Φρονεσίας.
 — 674. l. 13. δευτέρου l. δευτέρου.
 — 700. l. 14. πολυμήτεια l. πολυμήτεια.
 — 712. l. 5. ευρίτμος l. ευρίτμος.
 — 734. l. 1. γίνεσθαι l. γίνεσθαι.
 — 824. l. 18. ἡλγος l. ἡλγος.
 — 978. l. 8. σήλοισ l. σήλοισ.
 — 1004. l. 10. Eiusdem l. Porphyrii.
 — 1034. l. 7. γὰρ l. γὰρ.

- P. II, p. 52. l. 4. ἀποδύτμος l. ἀποδύτμος.
 — — — — — ὁμόνομος l. ὁμόνομος.
 — 64. l. 1. κνθραπόν l. κνθραπόν.
 — 88. l. 2. γυνάστια l. γυνάστια.
 — 95. l. 7. prudentibus l. imprudentibus.
 — 116. l. ult. κηδεμένη l. κηδεμένη.
 — 178. l. 1. κακός l. κακός.
 — 188. l. 3. τὸν l. τὴν.
 — 190. l. 5. οἰκουμένην l. οἰκουμένην.
 — 207. l. 10. improbum l. improborum.
 — 223. l. 4. τυχέσθαι l. τυχέσθαι.
 — 312. l. 2. προσήτασθαι l. προσήτασθαι.
 — 320. l. 19. ὁμοίως l. ὁμοίως.

